

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 8 kwietnia 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt II K 737/24,

**uchyla zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu i
przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Tomasz Artymiuk Andrzej Stępka Andrzej Tomczyk

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Toruniu, po rozpoznaniu sprawy A. S. wyrokiem z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt II K 737/24, uznał oskarżonego za winnego: czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to wymierzył karę 3 lat pozbawienia

wolności (pkt I wyroku) oraz czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku), a na mocy art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 i § 3 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach I i II wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności (pkt III wyroku). Jednocześnie sąd *meriti* orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody (pkt V wyroku), rozstrzygnął w przedmiocie zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności (pkt IV wyroku), na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy w postaci złotej obrączki przekazał do depozytu sądowego (pkt VI wyroku), a na podstawie zaś art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci lateksowej rękawiczki poprzez jego zniszczenie (pkt VII wyroku) oraz w przedmiocie kosztów postępowania (pkt VIII wyroku).

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 7 listopada 2024 r., bez postępowania odwoławczego (k. 177).

Od wyroku sądu *a quo* kasację wniósł w dniu 21 lutego 2025 r. Prokurator Generalny, zaskarżając to orzeczenie w całości, na niekorzyść skazanego A. S., podnosząc zarzut „rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 113 k.p.k. i art. 418 § 1 k.p.k., polegającego na niepodpisaniu, wydanego przez sąd orzekający w składzie jednoosobowym, wyroku zapadłego w dniu 30 października 2024 r. przez sędziego biorącego udział w jego wydaniu i ogłoszeniu, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, przewidzianą w dyspozycji art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k.”.

W oparciu o ten zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co – z uwagi na wniesienie z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 524 § 3 k.p.k. – umożliwiło jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie wskazuje autor kasacji, że zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu jest wadliwy z powodu rażącego naruszenia prawa, opisanego w zarzucie wniesionej kasacji.

Zgodnie z treścią art. 113 k.p.k. orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole. Stosownie zaś do art. 418 § 1 k.p.k. ogłoszenie wyroku następuje po jego podpisaniu.

Treść znajdującego się na kartach 176-177 niniejszej sprawy dokumentu w postaci wyroku, nie pozostawia wątpliwości, że orzeczenie wydane w dniu 30 października 2024 r., po przeprowadzonej wcześniej rozprawie w sprawie oskarżonego A. S., nie zostało podpisane przez sędziego - Przewodniczącego jednoosobowego, orzekającego w tym postępowaniu składu. Z protokołu publikacji wyroku z dnia 30 października 2024 r. wynika, że przewodniczący składu ogłosił publicznie to orzeczenie.

Sąd Rejonowy w Toruniu pismem z dnia 14 listopada 2024 r., sygn. Kpz 5687/24 zwrócił akta sprawy wraz z orzeczeniem do Wydziału II tego samego Sądu bez wykonania - z uwagi na brak podpisu sędziego pod wyrokiem.

Niezależnie od powodów braku podpisu sędziego pod wyrokiem, doszło w niniejszej sprawie do jego udostępnienia najpierw poprzez publiczne ogłoszenie przez orzekającego w tej sprawie sędziego, a następnie poprzez przesłanie pokrzywdzonym jego odpisów oraz przekazanie akt z oryginałem orzeczenia do IX Wydziału Wykonywania Orzeczeń Karnych Sądu Rejonowego w Toruniu w celu przeprowadzenia postępowania wykonawczego.

Konsekwencją braku podpisu pod wyrokiem, jest zaistnienie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k. Uchybienie to nie może być w żaden sposób konwalidowane i musi prowadzić do uchylenia dotkniętego wadą wyroku zgodnie z dyspozycją art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 30 czerwca 2020 r., V KK 207/20; z dnia 26 kwietnia 2023 r., II KK 69/23; z dnia 24 października 2023 r., II KK 415/23).

Mając na względzie powyższe, należało orzec o uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu i przekazać sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Procedując powtórnie, sąd *meriti* uniknie popełnienia uchybienia, które stało się powodem wydania przez Sąd Najwyższy wyroku kasatoryjnego.

[J.J.]

Tomasz Artymiuk Andrzej Stępka Andrzej Tomczyk